

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η.

SUMMARIUM.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris, in proelium reversi (1-16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique saasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17-91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92-122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Aiacem Telamonium (123-205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206-312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313-364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniri iubet (365-420). Post haec sepulturam curant utriusque suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421-464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465-482).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Εκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.
Νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ·
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἰσχυρότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.
ὣς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέστης ἐλάτῃσιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυνῆα λέλνται·
ὣς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.

Ἐνθ' ἐλέτην, ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἀνακτος,
Ἄρη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείατ' Ἀρηιθόος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις· 10

Ἔκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἔγχρῃ ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃσιν ἐνχάλκου, λῦσε δὲ γυνῆα.
Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Δυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὕσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15

ᾠμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

- Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα
 20 Ἴλιον εἰς ἱερόν. τῇ δ' ἀντίος ὄροντ' Ἀπόλλων,
 Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέσθην παρὰ φηγαῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκει;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμωρ
 Ἴλιον εὐρωσιν· ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῶ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθῆεν τόδε ἄστυ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 ᾧδ' ἔστω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτῇ
 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν;
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσειται, οἷόθεν οἶος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῶ

βούλην, ἢ
 στή δὲ π
 Ἐκτο
 ἦ ῥα ν
 ἄλλοι μ
 αὐτὸς δὲ
 ἀντίβιον μ
 οὐ γὰρ π
 ὡς γὰρ ἐ
 Ὡς ἔ
 καὶ ῥ' ἐ
 μέσον δο
 καὶ δ' Ἀ
 καὶ δ' ἄ
 ἔξοσθ
 φηγῆ
 ἀνδράσι
 ἀσπίσι κα
 οἷν δὲ Ζεφ
 ὀρημένιοι
 τοῖσι ἀρα
 ἐν πεδίω
 Κέκλυ
 ὄρῳ εἶπα
 ὄρμα μὲν
 αἰα κακῶ
 εἰσῶκεν ἢ
 ἢ αὐτοὶ πα
 Iliad. I.

βουλήν, ἣ ῥά θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσιν· 45
 στή δὲ παρ' Ἐκτορῷ ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, νιὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἣ ῥά νύ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος, 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·

οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεργενετῶν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον
 ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρνισιν εἰκότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶν ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πικναί,
 ἀσπίσι καὶ κορῦθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικνῦναι.

οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρεῖς,
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρνια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.

ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαϊῶν·
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δῖῳ.
 ᾧδε δὲ μνυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῶ,
 τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 80 Τρώες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσέλμους ἀποδώσω,
 85 ὄφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τε οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
 καὶ ποτέ τις εἶπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδίμος Ἐκτωρ.
 ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
 αἶδεσθαι μὲν ἀνήσασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὅπρ' δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
 95 νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῶ·
 Ὡ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσειται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἦμενοι αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτως·
 τῶδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· ἀντάρ ὑπερθεῖν

νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.

ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτή

Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν· 105

εἰ μὴ ἀναίξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτός τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἀφραΐνεις, Μενέλαε Διοτρεφές· οὐδέ τί σε χροῖ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνά δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ· 110

μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κνυδιανείῳ

ἔρῳγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων· 115

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἶπερ ἀδειῆς γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησιν

δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωες, 120

αἴσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἐπέειπετο· τοῦ μὲν ἔπειτα

γηθόσσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·

ὦ πόποι! ἢ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·

ἢ κε μέγ' οἰμῶξετε γέρον, ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125

ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,

ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,

πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεῆν τε τόκον τε.

τούς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,

πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶψαι, 130

- θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἦβῶμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 135 Φειῶς παρ' τείχεσσι, Ἰαφθάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίῳν πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὠμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρὶ τε μακροῦ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεϊ γε,
 στεινωπῶ ἐν ὁδῶ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
 145 δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη·
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης·
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἀρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 150 τοῦ ὄγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δὲ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἶθ' ὡς ἦβῶοιμι, βίη δὲ μοι ἔμπεδος εἴη,
 τῶ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ἑμῶν δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,

οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἔλθειν. 160

Ὡς νεΐκεσθ' ὁ γέρον· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θούριον ἐπιειμένοι ἀλκὴν·
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίω ἀνδρειφόντη·
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 ἄν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δῖοι.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γεργήμιος ἱππότης Νέστωρ· 170

Κλήρω νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχησιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλήρον ἐσημῆναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κνήη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης! 180

Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλθεν δὲ Γεργήμιος ἱππότης Νέστωρ·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κνήης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοί,
 Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' οὐ γινώσκοντες, ἀπημῆναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κνήη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·

- γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδῶν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν παρ πόδ' ἔον χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγει, ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 195 σιγῇ ἔφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται·
 ἢ καὶ ἀμφραδίην, ἐπεὶ οὐτίνα δείδιμεν ἔμπης.
 οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδὲ μὲν ἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύνιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
 Ὡς ἄρ' ἔφρα· Αἴας δὲ κορύσσετε νόροπι χαλιῷ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ' ἔσσατο τεύχη,
 σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅστ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 210 θυμοβόρου ἔριδος μὲνεῖ ξυνέηκε μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
 215 Τρῳῆας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι

ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρημ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦν τε πύργον,
 χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220

σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ἔλλη' ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,
 στήθεα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225

Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσθαι οἴοθεν οἶος,
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἄριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τι μευ, ἦν τε παιδὸς ἀφανροῦ, πειρήτιζε, 235
 ἢ ἐ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμῆϊα ἔργα.

αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκείων· 240

οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δῆϊω μέλπεσθαι Ἀρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἔοντα,
 λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον, 245
 ὑκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

- ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἤλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ θινῶ σχέιο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας Διογενῆς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃ.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ Θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάσῃν διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 255 τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω,
 σὺν ᾧ ἔπεσον, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάρροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἐρόηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα·
 τμήδην δ' ἀνχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆμιεν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺν μείζονα λαῶν αἰείρας,
 ἦκ' ἐπιδιμήσας, ἐπέρρισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·
 270 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδεῖ πέτρῳ·
 βλάβη δὲ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὑπτιος ἐξετανύσθη,
 ἀσπίδ' ἐνχιριμφθεῖς· τὸν δ' ἀΐψ' ὠρῆσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦν κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὔτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἤλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Ταλθύβριός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέσσω δ' ἄμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
 κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
 ἄμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
 ἄμφω δ' αἰχμητᾶ· τόγχε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαῖ', Ἐκτορι ταῦτα κελεύετε μνηθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάριμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους· 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἧπερ ἂν οὔτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν· ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην·

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὡς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 σούς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἕασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ', ἄγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε· 300
 ἧ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἧδ' αὐτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῶν τε φέρον καὶ ἐντμήτω τελαμῶνι·

- 305 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦν, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἄρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
- 310 καὶ ὃ ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπιέοντες σόον εἶναι.
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέροντο,
 τοῖσι δὲ βουὴν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 315 ἄρσενά, πενταέτηρον, ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
 τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
- 320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέροντα
 ἦρος Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν,
- 325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνήασι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρόσοον ἀμφὶ Σκάμανδρον
- 330 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχὰ δ' Αἰδόςδε κατήλθον.
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κνκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακῆομεν αὐτοὺς

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν· 335

τύμβον δ' ἄμφι πυρῆν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλούς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἄραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη· 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἢ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρνικάκοι ἄμφις ἐοῦσα,
μήποτ' ἐπιβροίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορῆ γένετ' Ἴλιου ἐν πόλει ἄκρη, 345
δεινή, τετραγυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγει, Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευδόμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ γύ τι κέρδιον ἦμιν.

[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.]
Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο· 355
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ', ὅσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ εἴ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

365 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστιωρ ἀτάλαντος·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

370 νῦν μὲν δόρυπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

ἦώθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πνικινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρούς
κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἧδ'
ἐπίθοντο·

380 [δόρυπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
ἦώθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρηος,
νῆϊ πάρα πρύμνη Ἀγαμέμνονος· ἀντάρ ὁ τοῖσιν,
στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ·

385 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί,
εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτῆματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν

ἤγάγετο Τροίηνδ' - ὡς πρὶν ὠφελλ' ἀπολέσθαι! - 390

πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο

οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρῳῆς γε κέλονται.

καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἶπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλητε

παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς 395

κήμεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαιμόνων

ἅμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Μήτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω, 400

μήθ' Ἐλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,

ὡς ἤδη Τρῳέεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,

ὡς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.

ἄμφι δὲ νεκροῖσιν, κατακήμεν οὔτι μεγαίρω·

οὐ γάρ τις φειδῶ νεκῶν κατατεθνηῶτων

γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410

ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης.

ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·

ἄπορρόον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἕατ' εἶν ἀγορῆ Τρῳῆς καὶ Δαρδανίωνες,

πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἂν ἔλθοι 415

Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν,

στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,

ἄμφοτέρον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἴοργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὄπρουνον, νέκνυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἔξ ἀκαλαρῶρεῖταιο βαθυρόρου Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἵματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἰοίην.

430 ὣς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγχετο λαὸς Ἀχαιῶν·

435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἔξαγαγόντες,
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·

440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶν τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἳ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί. —
 οἳ δὲ θεοὶ πάρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνάψει;

οὐχ ὀράας, ὅτι δ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὃ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες! 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσει νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χειρᾶς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὐτίς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι καλύνει,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 δύσστο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν· 465
 βουφόνοον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Δήμιοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνης,
 τὸν ὃ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινόϊς, ἄλλοι δ' ἀντήσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἦδ' ἐπίκουροι.
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
480 οἶνον δ' ἐκ δεπῶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιεῖν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεῖ Κρονίῳνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

I Δ

P

Iliad. I.